

جایگاه کیهان‌شناختی دایره و مربع در معماری قدس (اسلامی)*

دکتر حسن بلخاری قهی **

تاریخ دریافت مقاله:
۸۴/۲/۱۶
تاریخ پذیرش نهایی:
۸۴/۱۱/۱

چکیده:

هنر و معماری سنتی، میتبغی بر اصل تناظر میان عالم و آدم است. در ذهن بسیط انسان سنتی، نسبتها و مفاهیم انسانی چنان بسط می‌یابند که دامنه وسیع کیهان را نیز در بر می‌گیرند و کیهانی که در این قلمرو شکل یافته و تصویر می‌شود چون محصول جهان بینی این انسان است تعریفی کاملاً انسانی می‌یابد. نظر بر این است که به همین دلیل بین مفاهیم کیهانی و انسانی در جهان بینی سنتی، اشتراک وسیعی به وجود می‌آید.

تأثیر اصل تناظر در معماری قدس، اشتراک ابعاد هندسی معبد - به عنوان نمونه کوچک شده کالبد حق (عالی) - و پیکرانسان است و به یک عبارت، عمارت عالم و آدم یکی است. این معنا سبب گشته در کیهان‌شناختی ادیان شرقی به ویژه اسلام، اشکال هندسی، ابعاد کیهانی را شرح نموده و هم آنها در ساخت معماری‌های قدس تجلی یابند. در این میان دایره و مربع جایگاهی ویژه دارند. جایگاهی که در متون کیهان‌شناختی، هم بیانگر روح لایتناهی عالم اند (به صورت دایره) و هم بیانگر ابعاد لایتناهی آن (مربع).

واژه‌های کلیدی:

معماری قدس، دایره، مربع، کعبه، هندسه قدس.

* مقاله مستخرج از رساله دکتری با عنوان:

"The Manifestation of Unity of Existence in Art and Architecture of Iran and India (A comparative study)"

E-mail: Bolkharei_h@yahoo.com

** استادیار فلسفه و هنر فرهنگستان هنر.

مقدمه

ابراهیم نمایاند و فرشته‌ای بر خلیل ندا آورد: "ای ابراهیم ، خدایت فرمان داد که نقشه خانه به قدر این ابربکش" (همان، ص ۱۸) یا در اثر مشهور هنری "گودآ با نقشه ساختمانی" این پادشاه اکدی، نقشه‌ای ساختمانی را به خدا ارائه می‌دهد تا موردقبول او قرار گیرد (جنسن، ۱۳۷۹، ص ۵۳) همچنین استونهنج‌ها (یا خرسنگی‌ها) با قدمتی ۳۶۵۰ ساله در انگلستان "در مجموعه‌ای دایره وار و متحdal‌مرکز همراه با گذرگاه‌ها و راه‌های ارتباطی منحنی گرایش به نظم، تقارن و توازنی را نشان می‌دهند که نه فقط نشانه‌ای از یک مراسم پیشرفت‌هه و سازمان یافته جادویی و دینی است بلکه نشان می‌دهد که یک حس رشد یابنده هندسی نیز در اثر مشاهده حرکت ظاهری ماه و خورشید در انسان آن روز پدید آمده بود" (گاردنر ۱۳۸۱، ص ۴۱) این معنا در مسیحیت، ظهور صریح‌تری یافت زیرا کلیسا به مثابه تن عیسی محسوب می‌شد (انجیل، نامه اول پولس به مسیحیان قرنتس، ص ۲۲۶) همچنانکه در بودیزم، stupā نمادی از کالبد بشری بودا قلمداد گردید (فیشر، ۱۳۸۳، ص ۳۷). بنابراین معماری مقدس، بخش مهم و انکار ناپذیر تاریخ معماری است به ویژه در ذهن و زبان انسان سنت محوری که به اصل تناظر عالم و آدم دلبسته بود و بر آن اساس انسان را عالمی صغیر و عالم را انسانی کبیر می‌پندشت (الانسان کون صغیر و الکون انسان کبیر). این باور به خلق هنر و معماری ای انجامید که جلوه تصویری و تجسمی معنا بود و برای تحقق خود از فرم و قالبی (ریاضیات و هندسه) بهره می‌گرفت که آن نیز در حکمت شرقی و به ویژه اسلامی صورتی مثالین داشته و به تعبیر برقلس در شرح "اصول اقلیدس" ، در میانه عالم معقول و محسوس قرار داشت: "ریاضیات در موضعی میانه مابین عوالم معقول و محسوس واقع است و درون خود تشابهات عدیده به امور الهیه و هم تماثلات متعدد به نسبت‌های جسمانی دارد. اشکال ریاضی و همه مدرکات بالجمله مواضعی واسطه دارند در انقسام، دون امور عقلی اند لیکن در برائت از ماده و رای محسوسات اند"^۳ (نجیب‌اوغلو، ۱۳۷۹، ص ۲۹۵). در این میان دایره و مریع جایگاهی ویژه در کیهان‌شناسی اسلامی داشتند که شرح آن خواهد آمد.

در تاریخ معماری، سرفصلی تحت عنوان معماری مقدس وجود دارد که شرح مبانی و مبادی تأویلی بناهای مقدس در ادیان و فرهنگ‌های مختلف بشری است به عنوان مثال زیگورات‌ها در بین النهرین و جنوب ایران (نمونه بارز آن زیگورات چغازنبیل در شوش) بر اساس جایگاه بلند قدسی و ملکوتی کوه وینز این بنیان نظری - که کوه‌ها به دلیل نزدیکی به آسمان محل خدایان اند - "کوه مانند" ساخته می‌شد : "در باب همانندی معابد و شهرها با کوه کیهانی ، نامگذاری‌ها در بین النهرین بر این معنی، صراحة دارند بدین قرار : "کوه خانه" ، "خانه کوهستان همه سرزمین" ، "کوه طوفان‌ها" ، "پیوند آسمان و زمین" وغیره . بر استوانه‌ای از دوران شاه "گودآ" این عبارت کتابت شده است : "اطاق(خدا) که وی (شاه) ساخته است، همانند کوهستان کیهان بود" هر شهر شرقی، در مرکز عالم قرار داشت. بابل، دروازه خدایان (باب + تیل^۱ - خدا-) بود زیرا خدایان از آن دروازه، بر زمین فرود می‌آمدند . زیگورات در بین النهرین، به معنای حقیقی کلمه ، کوهستانی کیهانی به شمار می‌رفت. معبد "بارابودور"^۲ نیز تصویری از کیهان است و به شکل کوهستان ساخته شده است زائر با بالا رفتن از کوه (معبد) به مرکز عالم نزدیک می‌شود شهرها و امکنه مقدس با قله کوهستان‌های کیهان همانند گشته اند از این رو اورشلیم و صهیون در طوفان غرق نشده‌ند. از سوی دیگر بنا به روایات اسلامی مرتفع ترین نقطه زمین، کعبه است زیرا ستاره قطبی گواهی می‌دهد که کعبه روی مرکز آسمان واقع است" (الیاده، ۱۳۷۲، ص ۳۵۳) و یا روایتی از ابن عباس که می‌گوید "کعبه در مقابل بیت المعمور و درست زیر آن قرار دارد" (عبدی، ۱۳۷۵، ج ۳، ص ۱۶) در ادیان ابراهیمی نیز کوه چنین جایگاه قدسی را داراست مثلاً خداوند موسی را در کوه طور به میعاد می‌خواند و پیامبر اسلام نیز برای اولین بار فرشته وحی را بر بالای کوه نور رؤیت می‌کند.

همچنین در نگره قدسی و اسطوره‌ای، معمولاً نقشه بناهای شهرهای مقدس توسط خدا فرستاده شده وبا برای تایید به او عرضه می‌شود به عنوان مثال در حدیثی از حضرت علی بن ابیطالب (ع) روایت می‌شود که خداوند نقشه خانه کعبه را به وسیله تکه ابری بر

اندازه یکصد هزار رکعت در مساجد دیگر است و هر که در آن شهر بمیرد خداوند او را در روز قیامت ایمن می دارد. بنابراین کعبه با تمامی قدمت و تاریخ معظمش، نمود گاری معنوی از حضرت حق در فرم "معماری" بود. این معنا از یکسو تاکید بر فعل قدسی و مومنانه عمارت مسجد در قرآن^۵ بود و از دیگر سو، معماری مقدس را مستقیماً بدون هیچ واسطه‌ای به بنیان‌های قدسی اسلام مرتبط می‌ساخت. بدین ترتیب معماران و مهندسان در الگوگرفتن خود از معماری قدسی به تاملی عمیق در نوع طرح و پلان کعبه پرداختند و عارفان و رازگشایان نیز در پی ادراک تاویل عمارتی برآمدند که بنا به طرح و پلان مقدسش، تماشگاهی از اسرار و جلوه‌گاهی از صور و امثال قدسی بود.

هندسه مقدس در معماری اسلامی (دایره و مربع)

کعبه و محوطه دورانی اطراف آن، خود نوعی فضاسازی و بهیک عبارت نظم بخشیدن به فضایی بود که در دو ساختار هندسی مربع یا مکعب (خودکعب) و دایره (محوطه‌ای که طوف را به صورت دوری میسر می‌ساخت) نمایانده می‌شد. بنابراین یک معمار مسلمان در ابتدا با دو شکل هندسی دایره و مربع روبرو بود که انتخاب آن توسط حق برای فضا سازی کعبه قطعاً رازها و بنیان‌هایی را در خود به امانت داشت و معماران اهل ذکر نیز در پی کشف نسبت این اشکال و بازگشایی رموز زیباشناسانه آن و کاربرد این معانی در طرح‌ها و پلان‌های خود بودند.

از میان این دو شکل، مربع (و در اصل مکعب) صورت ظاهر و تجسم یافته کعبه بود. اما استفاده از این شکل و طرح خاص آن، سؤالاتی را بر می‌انگیخت که بدیهی ترین آنها پرسش از چیستی و ماهیت رابطه بین این نماد هندسی با عالم جسم یا جسمانیت بود تا توجیه گر استفاده از این شکل خاص باشد. بررسی و تعمق در آیات و روایات اسلامی تا حدودی می‌توانست این رابطه را توضیح دهد زیرا برخی روایات هم بر وجود قرینه‌های آسمانی کعبه دلالت داشتند و هم بر چرایی چهار گوش بودن آن به عنوان مثال در "من لا يحضره الفقيه" حدیثی به نقل از امام صادق (ع) وجود دارد که در آن مربع بودن کعبه به دلیل مhadat بودن آن با بیت معمور و مربع بودن بیت معمور به دلیل مربع بودن عرش و مربع بودن عرش به دلیل آن است که اسلام بر چهار رکن استوار شده است: سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر^۶ (شیخ صدوق، ۱۴۱۲، قمری، ج ۲، ص ۱۹۱) همچنین در اصول کافی به نقل از امیر المؤمنین علی (ع) ذکر می‌شود که خداوند عرش را از انوار چهارگانه سرخ، سبز، زرد و سفید خلق کرد: ان العرش خلقه الله تعالى من انوار اربعه: نور احمر منه احمرت الحمره- که هر سرخی از آن سرخی گرفت- و نور اخضر منه اخضرت الخضره و نور اصفر

بنیان‌های نظری معماری مقدس در اسلام (باتمل در معماری کعبه)

جهان اسلام در متن جهان بینی و اعتقادات خود، دو یادگار الهی از حضرت حق دارد که بنا به انتساب مستقیم به حضرت "او"، تمامی معنا و معنویت وجود و ماهیت یک مسلمان را در همه ابعاد از فرم و معنا شکل می‌دهند. از این دو یادگار مستقیم الهی، یکی قرآن است که کلمات نازله پروردگار بر جان و قلب رسول گرامی اسلام است و دیگری خانه خدا یا بیت‌العتیق که "اول بیت وضع للناس" است (اولین بیتی که برای انسان‌ها بر پاگردید - قرآن کریم، آل عمران- ۹۷) این هردو بنیان مجرد در قالب هنر مجسم گردیدند و از این دو یادگار خوشنویسی به عنوان اولین و شکوه‌مندترین بُعد هنری اسلام و نیز معماری مقدس خلق شد که تمامی معنا و فرم هنر اسلامی را هویت بخشیده و معنا دارد.

* * *

همچنان که گفتیم کعبه در روایات اسلامی، مرتفع ترین نقطه روی زمین و بنایی است دقیقاً رو بروی مرکز آسمان و به تعبیر "ابن عباس" درست مقابل بیت المعمور و تحت آن. بنا به این روایات کعبه مرکز زمین به حساب آمده و نقطه‌ای است که زمین از آن امتداد می‌یابد به عنوان مثال در حدیث شماره ۲۰۹ از آن رکنیت کعبه مرکز زمین به حساب آمده و نقطه‌ای است که زمین کتاب "من لا يحضره الفقيه" از پیامبر اکرم نقل شده است که کعبه از این رو کعبه نامیده شد که مرکز زمین است (سمیت الکعبه، کعبه لانها و سطح الدنیا) همچنین در این کتاب در حدیث ۲۲۹۶ از امام جعفر صادق نقل شده است که خداوند اولین بقعه ای را که در زمین آفرید کعبه بود و سپس زمین را از مرکزیت کعبه امتداد بخشید (شیخ صدوق، ۱۴۱۲ قمری، ج ۲، ص ۲۴۲). این مرکزیت، کعبه را نماد نقطه‌ای واحد قرار می‌دهد که تمامی مسلمین در هر کجا زمین به آن مرکز روآورند. معماران این بنایی را نماد نمودگار خداوند در زمین "بیت الله" نام گرفته پیامبران بزرگی چون حضرت آدم، ابراهیم و اسماعیل‌بن‌آدم (محمد نوری، ۱۴۰۸، ق ۹، ص ۳۲۳) .

بر عظمت و جایگاه قدسی مکه و کعبه در آیات قرآن با القاب و عنوانی چون ام القری (ولتندر ام القری و من حولها، انعام- ۹۲) و بلد الامین (و هذا البلد الامین، تین- ۳) تاکید می‌شود و این معنا در احادیث و روایات اسلامی نیز جاری است: رسول الله (ص) مکه را بهترین سرزمین خدا می‌دانند و خطاب به آن می‌فرمایند "به خدا سوگند که تو (مکه) بهترین و محبوب ترین زمین خدا نزد من هستی اگر ناچار نبودم که از مکه خارج شوم هرگز خارج نمی‌شدم". (فائدان، ۱۳۷۴، ۱، ص ۶۲) منزلت مکه و مسجد الحرام در نزد خداوند چنان متعالی و والا است که در مورد آن گفته شده ثواب یک رکعت نماز در مسجد الحرام به

ساده‌ترین شکل‌ها مثلث است پس همه اجسام از مثلث ساخته می‌شود. از این قرار که آتش به شکل هرمی است که قاعده آن چهار مثلث است و آب شکلی است از بیست قاعده مثلث و هوا از هشت قاعده مثلث و خاک مکعبی است که از سطوح مرربع ساخته می‌شود و مرربع هم بالقوه از مثلث‌ها ساخته می‌شود و جسم آسمانی نیزار دوازده قاعده مخمس است که هر مخمسی از پنج مثلث مرکب است (ابن سینا، ۱۳۱۹، فصل دوازده) آنچه در این قلمرو به موضوع تحقیق مارتباط دارد نسبت عناصر چهارگانه با مرربع و نسبت هردو با پلان معماری است.

ابن سینا در "رساله النیروزیه" مراتب تکوین جهان را به حروف الفبای عربی تشبیه کرده است در این مراتب ما ابتدا با سلسله عقول مجرد یا ملائکه - که کاملاً از ماده جداشدند - مواجه می‌شویم در مرتبه دوم عقول فلکی وجود دارند که باعث حرکت می‌شوند. در مرتبه سوم طبیعت قرار دارد که شامل قوایی است در بطن اجسام - که منشاء هرگونه حرکت است - ونهایت عالم جسمانی قرار دارد که همین عالم ماده است. از این مراتب حقایق چهارگانه ای ساخته می‌شود که اساس عالم را تشکیل می‌دهند. ابن سینا بر این اساس و از مجموع تطبیق مراتب تکوین عالم با الفبای عربی به جدولی می‌رسد که سه اقسام عقل، نفس و طبیعت را به وجود خالق اضافه کرده و بدین صورت این حقایق چهارگانه را اصل عالم قرار داده است. گفته می‌شود ارقام جدول ابن سینا مربوط به مربع مشهور "یو" است^۸ که از چین به دیوار اسلامی آمده و مربوط به دوره مینگ تانگ است مربعی که گفته می‌شود اساس قصر امپراتور چین بوده است (نصر، ۱۲۵۹، ص ۲۲۲) در رسائل اخوان الصفا (الرساله الاولی من النفسانیات) نیز که شرح موجودات عقليه بر اساس رای و نظر فیثاغوریان است از آحاد نه گانه ای سخن به میان می‌آید که احد اول آن حضرت حق است دوم عقل بکه دارای دو قدرت است و پس از آن نفس، که متصف به سه صفت است و پس از آن ماده اولی که مشتمل بر چهار نسبت است بنابر این همچنان که می‌بینیم در رسائل اخوان الصفا نیز ماده با چهار نسبت تعریف شده و شناخته می‌شود^۹ (اخوان الصفا، ۱۹۵۷م، ج ۲، الرساله الاولی من النفسانیات).

همچنین کمیت چهار سویی ماده در اندیشه‌های کیمیایی "جابرین حیان" نیز حضوری بارز دارد: "چهار اصلی که بر روی اجسام متعلق به سه مملکت عمل می‌کنند و در آنها موثر می‌شوند و رنگ آنها را پدید می‌آورند عبارتند از: آتش، آب، هوا و خاک. هیچ علمی در سه مملکت نیست که با این عناصر پیدا نشده باشد به همین جهت است که ما در صنعت (کیمیا) به اعمالی در (چهار عنصر) متولی شویم و آن را که در میان آنها ضعیف است تقویت می‌کنیم و آن را که قوی است ضعیفتر می‌سازیم و به عبارت خلاصه نقایص را اصلاح

منه اصفرت الصفره و نور ابیض منه [ابیض] الیاض (کلینی، ج ۱، ص ۱۷۵).

بنابر این چهار گوش بودن کعبه، بنیانی کاملاً قدسی و مثالی در روایات اسلامی داشته و طبیعی بود که به عنوان نمادی کیهانی در الگوهای معماري مسلمین مورد استفاده قرار گیرد. همچنین مرربع در کیهان شناسی اسلامی، نمودگار کیهان بود زیرا از یکسو بار روایتی که از رسول اکرم در رویت گنبد عظیمی که از صدف سبید ساخته شده و بر چهار پایه، در چهار کنچ قرار داشت و بر آنها چهار کلام او لین آیه فاتحه الكتاب (یعنی بسم الله الرحمن الرحيم) و چهار جوی آب، شیر، عسل و شراب بهشتی از آن جاری بود، منطبق بود و نیز با روایتی دیگران هم ایشان که: "خداؤند از کل زمین مکه وا زمکه، بکه را برگزید و در آنجا ستونی بود که اصلش در خاک و رأسش تحت عرش بود و چهار ربع داشت. ربع اول از زمرد سبز، ربع دوم از یاقوت سرخ، ربع سوم از لؤلؤی سفید و ربع چهارم از نور ساطع" (محدث نوری، ۱۴۰۸، قمری، ج ۹، ص ۲۲۶) و از سوی دیگر بر عناصر اربعه ای دلالت داشت که در جهان بینی اسلامی بنیان مادی کائنات بر آنها بود. همچنین در کیهان شناسی اسلامی "مرربع" مجسد ترین صورت خلت در حد زمین و نماینده کمیت محاسب می‌شد در حالی که دایره در حد آسمان و نماینده کیفیت به حساب می‌آمد (اردلان و بختیار، ۱۲۸۰، ص ۲۹).

اما این معنا در حکمت اسلامی نیز حضوری بسیار بارز و ظاهر داشت. تاثیر پذیری حکمت اسلامی از حکمت یونانی بهویژه در مفاهیم هندسی مورد استناد فیثاغوریان و نیز مثلث‌های بنیادین افلاطون در رسالت تیمائوس^۷ سبب باز تولید این مفاهیم بر اساس انگاره‌های اسلامی گردید. به عنوان مثال در جهان بینی حکیمی چون ابن سینا، جهان ماده متشکل از فلکیات و عنصریات است؛ عنصریات که همان عناصر چهارگانه هستند بسیط بوده و حرکت مستقیم دارند ولی فلکیات حرکتی مستدیر و دور دارند بنابراین نماد عناصر چهارگانه خط مستقیم است که به دلیل حصر عقلی در چهار؛ مرربع را می‌سازد و نماد فلکیات که هویتی حد گریز نسبت به عناصر چهارگانه دارند دایره را شکل می‌دهد.

ابن سینا در فصل دوازدهم از فنون سمعان طبیعی در شفا معتقد است: هم به عقل و هم به تجربه اثبات می‌شود که عناصر عالم ماده از چهار بیشتر نیستند اما آنچه بسیار ظریف است آنکه ابن سینا در فصل دوم فن سوم از طبیعتیات کتاب شفا، برای عناصر، اشکالی هندسی قائل می‌شود که به نظر می‌رسد بعدها در معماری اسلامی تأثیر بسزایی داشته است مثلاً او معتقد است چهار عنصر سطوح را می‌سازند که الزاماً باید مستقیم باشند (تا تماس آنها خلاء پیش نیاورد) و چون

است^{۱۰} پیوند مربع و دایره در ماندالا بسیار گستردۀ وحای معانی سمبولیک و رازگونه چندی است در برخی از ماندالاها سیر از سوی دایره آغاز و به مربع ختم می‌شود "واین خود نمادی است از فراهم کردن زمینه‌های زمینی برای تجلی بیکرانگی نا محسوس آسمانی در قالب محسوس زمینی خود یعنی معبد" (ذکرگو، ۱۳۷۸، ص ۸).

خانه کعبه که گفتیم در کیهان شناسی اسلامی مرکز عالم محسوب می‌شود خود یک ماندالای زنده است که در مرکزیت خود، نمایانگر کعبه به عنوان نمادی از تجسم الهی و دوایر متحdalمرکز پیرامون آن نیز همچون نمادی از گردش آسمان به دور مرکز عالم است. تلفیق این دایره و مربع که اصلی‌ترین پلار معبد قدسی در شرق و به ویژه در اسلام است می‌تواند با حدیثی نبوی از پیامبر پیوند خورد حدیثی که ذکر کردیم پیامبر در شب معراج گنبد عظیمی (نماد دایره) را مستقر بر چهار گوش (نماد مربع) دیده بود. اما در آن حدیث به هشت گوشه‌ای نیز اشاره می‌شود که در حد فاصل گنبد مربع قرار دارد و در کیهان شناسی اسلامی نماد ملائک هشتگانه‌ای است که عرش را بر خود حمل می‌کنند (و در قرآن بدان اشاره شده است "والملک على ارجائهما و يحمل عرش ربک فوقهم يومئذ ثمانیه" (حaque- ۱۷) .

ظاهرآ مناسک و مراسم خاص بوداییان برای ترسیم ماندالا به عنوان یک عبادت در ایران نیز وجود داشته زیر "ادوارد براون" در کتاب خود "یکساal در میان ایرانیان" به گفت و گوی خود با فیلسوفی اشاره می‌کند که چگونگی ترسیم مندل را به او نشان می‌دهد "اول از همه باید بدانی که شیوه کار چنین است: آن کس که در طلب کسب این قدرت، است. باید مکان پرت و خلوتی را انتخاب کند... چهل شبانه روز در آن جا بماند دوره ای که در اصطلاح به آن "چله‌نشینی" می‌گویند. بیشتر این مدت را باید به زبان عربی به ذکر بپردازد. تمام اوقات باید داخل محوطه‌ای مشغول ذکر باشد که شکل مندل یا شکلی هندسی دارد او باید این شکل را به شیوه ای خاص روی زمین ترسیم کند" (ادوارد براون، ۱۲۷۱، ص ۲۲۸) .

بدین ترتیب، معماران عارف که از مناسک عملیشان پس از این سخن خواهیم گفت بر اساس اصولی قدسی در پی خلق عمارات‌هایی بر آمدند که خداوند اعلیٰ بنیان‌های اولیه آن را معین ساخته بود. رویکرد معماران مسلمان به این بنیان‌ها، اصول اولیه معماری در بلاد اسلامی را پی‌ریزی نمود و بدین دلیل که در روایات اسلامی از یک سو و معماری مقدس کعبه از دیگرسو، دایره و مربع، بنیادی ترین نقوش این معماری مقدس بودند مساجدی در جهان اسلام بر پا شد که در عین توجه به اولین مسجد ساخته شده در اسلام (مسجدالنبی) کعبه را با

می‌کنیم" (نصر، ۱۲۵۹، ص ۲۵۵) .

همچنین در علم کیمیا، نقطه، نماد یک (خالق) خط نماد دو (عقل الهی) مثلث نماد سه (نفس) و مربع نماد چهار و نیز طبایع چهار گانه، جهات چهار گانه، چهار باد، چهار ربع عالم، چهار فصل، چهار دروازه (دو دروازه اعتدال شب و روز و دو دروازه انقلاب تابستانی و زمستانی) و نیز تفسیمات چهار گانه اصلی روز است و نیز مکعب در همین نگره کیهان شناختی، نماد جسم، جهات شش گانه (بالا، پائین، عقب، جلو، راست و چپ) و نیز شش قوه حرکت است.

بنابراین در کیهان شناسی اسلامی، مربع و مکعب، نماد کامل ماده و تجسم اند و به یک عبارت "مثلث، مربع و دایره اشکال صرف نیستند (بلکه) ذاتاً واقعیتی را در بردارند که در آن از راه تاویل، آدمی را به عالم مثال و سرانجام به حقیقت رهنمون می‌شود" (اردلان و بختیار، ۳۸۰، ص ۲۷) همچنین این دو ویژگی ذاتی مکعب و مربع (یعنی ایستایی و ثبات) آنها را مناسب‌ترین صورت برای برپایی بنایی قرار می‌دهد که مقرر است نماد ثبات باشد: "بنابر پیدایش اقلیدسی هندسه از طریق خطوط، چهار در حد صورتی ایستا مربع می‌گردد؛ به شرط گسترش و پویایی چلیپا می‌شود. مربع در حد چهار، یا مکعب در حد شش، ایستاری و بی‌جنبش ترین شکل‌ها و نماینده مجسم‌ترین و ثابت‌ترین جنبه خلقت است. مکعب، از این روی رمز یانمادی به شمار می‌رود که در مقام تفصیل به زمین و در مقام اجمال به آدمی اشارت دارد. "مکعب انسان" باز نمودی نمادین است از ویژگی‌های ظاهر او (دستگاه مختصات جهات شش گانه) که میان او و زمین و آسمان‌ها مشترک است پس شش وجهی (= مکعب) رمز یا نمادی از واپسین نمود است یعنی در عالم سیاره‌ها، زمین، و در عالم تراب، انسان، این نماد والای این جهانی اسلام، نظر به اینکه کعبه معنای مکعب دارد" (همان، ص ۲۹) .

پس از مربع، دایره قرار دارد. اگر مربع نماد و معرف زمین، ماده، تجسم و حدود است. دایره نماد آسمان، بیکرانگی، کمال و تمامیت است. در فرهنگ‌شرقی اتحادو همنشینی این دو شکل با اصطلاح ماندالا پیوند دارد. ماندالا که اصطالتاً لفظی سانسکریت و از نظر لغوی به معنای دایره است "به عنوان اسم خاص به اشکال هندسی مربع یا مدور یا ترکیبی از دو شکل اطلاق می‌شود که در سنت دینی هندویی و بودایی به عنوان هندسه مقدس مبنای ساخت معابد و طرح‌های هنری رمزگونه دینی قرار گرفته و می‌گیرد" (ذکرگو، ۱۲۷۸، ص ۵) .

همین اصطلاح در زبان فارسی به صورت مندل یا ماندل درآمده است و در این فرهنگ به معنای دایره ای است که افسونگران هنگام خواندن دعا به دور خود می‌کشند گرچه نظامی در اشعار خود به معنای لایه‌های افلاک نیز آورده

اهل ذکر و فتوت (سخن به میان آوریم. این نوشته که توسط یکی از محققان روسی به نام "یوسف نوکتین" تحلیل شده است بیانگر نوعی نشانه گذاری رمزی مشترک میان استادکاران معمار است که در آن، معمار مقرنس کار "یاران اهل هنر" را فراخوانده است "که رمز طرح وی را با شمارش پاهای مقرنس دریابند. نوکتین با تذکار این که [اصطلاح] "یاران" یا "اصحاب" صورت معمول خطاب، در گروههای صنفی تحت تاثیر سنن صوفیه (فتیان) است، [این نوشته] را یادداشتی از مهندسی فرهیخته خطاب به حلقه کوچک همکاران خود دانسته است" (نجیب اوغلو، ۱۳۷۹، ص ۶۷). همچنین "پرو-بیرابان" در تحقیقی تحت عنوان "مقاله ای در فلسفه عربانه" (۱۹۰۵ میلادی) معماران و مهندسان مسلمان را صنعتگرانی وابسته به انجمن‌های اخوت صوفیه می‌داند که مکافات روحی خود را به زبان بصری ترجمه و با استفاده از زبان تزیین بر دیوار بنها و سطح اشیاء زینتی نقش می‌کرند (همان، ص ۷۰). از دیدگاه بیرابان و دیگر مستشرقانی که در باره هنر و معماری اسلامی تحقیقات با ارزشی انجام داده اند، تکرار لایتنهای نقوش هندسی و گیاهی در تزیینات معماری اسلامی ارتباطی عمیق با تکرار خستگی ناپذیر اوراد سمعان در حلقه‌های صوفیه دارد.

بر این نکته اساسی در این تحقیق تأکید می‌کنیم که معماران عارف مسلک، بر ایجاد ارتباط میان آثار خود و معانی سماوی و عرفانی اصرار می‌ورزیدند. شاهد مثال ما، کتیبه سردر مسجد امام اصفهان است. در این کتیبه حضور مصرعی همچون (کنایه است بدین دور گنبد افلاک) نجیب اوغلو، استاد هنر اسلامی دانشگاه هاروارد را به ذکر چنین جملاتی وادر می‌سازد که: "این کتیبه باز هم تشابه میان افلک دوار و بنای طاقدار را مطرح می‌سازد و نقوش انتزاعی بنا را از معانی سماوی که درک آن با چشم بصیرت ممکن است، برخوردار می‌کند. کاربرد گسترده چنین کتیبه‌های شعری دارای مضامین سماوی در ایران بزرگ را از اشعار منقول در تواریخ محلی قرن نهم هجری و کتیبه اساسی مفصل فارسی چینی لی کوشک در نیز می‌توان استنباط کرد" (نجیب اوغلو، ۱۳۷۹، ص ۱۶۶).

شرح از فتوت نامه‌های بنایان و معماران

از مفاهیم فوق الذکر می‌توان نتیجه گرفت معماری اسلامی در طرح، الگوهایی عرفانی و سماوی داشت و در اجرا نیز معماران و مهندسانی که طبق شواهد و مدارک تاریخی، جزو حلقه‌های اهل ذکر و فتیان بودند. در این مورد، علاوه بر شواهد فوق الذکر می‌توان به فتوت نامه‌ها و به ویژه فتوت نامه بنایان در تاریخ معماری اسلامی رجوع نمود. این فتوت نامه‌ها که

تمامی وجوهات نماینده (همچون دایره و مرربع) الگوی ازلی خود ساخته بود.^{۱۱} بنای اصلی مسجد در فضای درونی خود شامل گنبدی بود که بر چهار پایه ویا در مواردی بر هشت پایه قرار داشت گنبدِ دور، نماد آسمان و مقصد عروج روح انسان نمازگذار و مرربع، نماد عالم ارض و حدود آن بود و حتی صحن‌هایی که در اطراف محل اصلی مسجد ساخته می‌شد به صورت چهارگوش و مرربع ساخته می‌شد تا معبیری مادی باشد که انسان را به محوطه اصلی مسجد (که در نهایت خویش، محراب را به عنوان پناهگاهی آسمانی برای روح خسته نمازگذار در خود داشت) رهنمون سازد.

آن چه از نقش بی‌بدیل و کامل عرفانی دایره و مرربع (به ویژه دایره) در شکل گیری معماری مقدس اسلامی گفته می‌خود مورد سئوال پژوهشگران برجسته معاصر "ریچارد اتنیگهاوزن" و "الگ گرابار" قرار گرفته است. آنان در کتاب ارزشمند "هنر و معماری اسلامی" گنبد دوار ایرانی را گنبدی می‌دانند که از بیرون منظره‌ای چشم نواز دارد و از درون پناهگاهی است برای فرار از نور و تشعشع خورشید. همچنین این پژوهشگران تصویر می‌کنند که این نوع معماری به گونه‌ای رمزی از قدس قبله و مشهد تأثیر پذیرفته است تأثیری که منشأ آن را باید درستی بسیار کهن جست که با توسعه اسلام به منصه ظهور رسیده است (اتنیگهاوزن و گرابار، ۱۳۷۸، ص ۲۹۳) با این وجود این دو محقق، اوج حیرت خود را در معماری پرشکوه و جلال دوره‌های معماری اسلامی را با یک پرسش آشکار می‌سازند: آیا رابطه بین اندیشه ریاضی و طرح هندسی صرفاً رابطه ای تکنیکی و مکانیکی است و یا حاوی اشارات فراوان فرهنگی است؟ (همان، ص ۲۹۶).

در شرح این معنا به اثر برجسته "تریپل و م" و "س بولاتف" اشاره می‌کنند که در "کتاب پرمشت و کاملشان کلید اصلی" ، قالب هندسی دایره بود (همان، ص ۲۹۹) زیرا نتیجه تحقیق پژوهش محققانی چون بولاتف، نسبت میان مضامین فرهنگی و معنوی نهفته در هندسه مقدس و کاربرد آن را روشن ساخته بود به ویژه که به تعبیر خود آنها (اتنیگهاوزن و گرابار) آن روزگار در واقع روزگار مردمی کردن کتاب مقدماتی ریاضیات عالی سده پنجم هجری بود. این معنا را دلیل دیگری نیز اثبات می‌کند و آن فتوت نامه هایی است که از صنعتگران آن روزگار به جای مانده و نسبت مستقیم میان سیر و سلوک عرفانی با هنر و صنعت آن روزگار را نشان می‌دهد، گویی که هیچ تفاوتی ما بین سیروسلوک عارفانه عارف با کارهای مناسک گونه هنری و فنی هنرمند و معمار و آهنگر و چیت ساز وجود ندارد . در همین قلمرو ضروری است از نوشتۀ ای فارسی به خط نستعلیق بر یکی از نقشه‌های مقرنس طومار تاشکند (به عنوان یک مصدق تاریخی در ایجاد نسبت میان مهندسان و معماران با حلقه‌های

معماران، مهندسان، نگارگران و صنعتگران مسلمان در خلق آثار هنری خود آفریدند چنان جهان را در تور دیده و محققان و پژوهشگران را شیفته خود ساخت که بی اغراق بیشترین حجم تحقیقات و مطالعات را به خود اختصاص داد.

هندسه مقدس نه تنها در معماری، آفریدگار بنایایی جاودان گشت (که یکسره نمادی از عالم مثال بودند) بلکه در تزیینات و نقوش اسلامی نیز چنان دریابی از حیرت آفرید که در شرح آن آمده است: "حتی برای باریک بین ترین دیدگان، نافهمیدنی، شاهکار، در یتیم و گنجی بی قیمت است".

نجیب اوغلو در کتاب هندسه و تزیین در معماری اسلامی به نقل از "جعفر" در "رساله معماری" از حیرت سلطان مراد، عثمانی به هنگام رؤیت نقوش هندسی یک میز چوبین تلاوت، چنین سخن می گوید: "سراپایش را شکل‌های مثلث و مربع و مخمس و مسدس و مسبعی پوشیده بود، آنچنان که چون از گوشه‌ای بدان نظر می کردی نوعی اشکال و دوازده میز دیدی و چون از گوشه‌ای دیگر نظر می کردی نقش‌ها و شکل‌های دیگر در جمله هر چه نظرگاه می گردید آن شکل‌های گونه گون نیز به نقش‌های دیگر همی گردید آن مرحوم چون به شادی آن را گاهار این سوی و گاه از آن سو نگریست و وارسی و معاینه کرد، فی البداهه این بیت شریف سرود:

الله الله که چه نیکو صوری است

که چو می عقل ربود از سر من"

و سپس نتیجه می گیرد: "نقوش مارپیچ گره با گردش پرتحرک حول مراکز متعدد تقارن چون مغناطیس‌های جذابی عمل می کند که جایی برای نگاه دقیق باقی نمی گذارد در نتیجه هر بار که نگاه بیهوده می کوشد خود را به این اشکال هندسی متداخل تثبیت کند یا طرح‌های زیرین پنهانش را تحلیل نماید، خود به ظهور نقش تازه ای بر او منجر می شود. این نقش‌های ستاره-چند ضلعی با شکل‌های هندسی پرتحرک و ناآرامشان که از هر سو با آنها نظر کنی بپیوسته به دیگری بدل می شود، گویی اصل ثابت بودن "دیدگاه" ناظر و عطف توجه وی به تصویری درون قابی محدود را [که اساس پرسپکتیو دوره رنسانس است] نقض می کند. با استفاده از تمایزی که "نمن برایسن" میان "نگاه" و "نظر" قائل شده است، باید گفت این نقوش با نگاه طولانی مدتی که پرسپکتیو تک چشمی طالب آن است، به کلی تباین دارد، در عوض مستلزم "نظر متحرک و رام نشدنی و بی قرار" است که درک نظام تشکیل دهنده طرح را پیوسته به توعیق می اندازد تا حس تعجب و حیرت برانگیزد، حسی که خود مقدمه کار عقلی اندیشگر است". (نجیب اوغلو، ۱۳۷۹، ص ۲۲۵)

مهم‌ترین سند ارتباط معماران و دیگر صنوف هنری با فتیان و عارفان است، نوشته‌هایی بود که بیانگر هویت عارفانه و عیارانه صاحبان آنها بود.

بخشی از فتوت نامه بنایان چنین است:

"اگر پرسند اول بنا که بود بگو اول بنا ابراهیم خلیل بود علیه السلام که خانه کعبه بنا کرد دیگر گفته‌اند اول بنا نوح پیامبر بود علیه السلام که چون طوفان بنیشت شهرها و روستاهای دیگر بار بساخت و مردمان در آن شهرها و روستاهای سکنی گزینند و آبادانی زیاد شد.

اگر پرسند بزرگ‌ترین بنایان که بود بگوی پیغمبر ما بود صلوات‌الله علیه که چون سیل بیامد و بنای کعبه بنیشت حضرتش با دیگر مومنان به تجدید بنای آن اقدام نمودند و حجرالاسود بدست خویش برآ نهاد.

اگر پرسند کریمترین بنایان که بود بگوی علی بود امیرالمؤمنین علیه السلام که در بنای مسجد مدینه پیامبر را معارضت کرد و او سر جوانمردان است و بزرگترین ایشان در مقام، چنان که حدیث در مقام اوست "لافتی الا على لاسيف الا ذوالفقار" (ندیمه‌ی، ۱۳۷۴، ص ۴۶۷-۴۶۲). تعمق در فتوت نامه‌های دیگر نیز نشان می دهد که صنوف مختلف جامعه اسلامی در اعمال مناسک گونه خود نسبتی وثیق و عمیق با اعتقادات و به ویژه نگره‌های باطنی و رمزی داشتند همچون:

"سؤال: اگر تورا پرسند که در کار آهنگری چند شرایط است،

جواب: بگو که دوازده شرایط است. اول، پاک بودن. دوم، طهارت داشتن. سیم، راست بودن. چهارم، دستگاه استادان پاک داشتن. پنجم، خلاف نگوید. ششم، چرا غاستادان را روشن کردن. هفتم، اول و آخر به ارواح استادان و پیران تکبیر گفتن. هشتم، از چهار درم یک درم به راه خدای تعالی صرف کردند. نهم، پنج وقت نماز گذارند. دهم، وظیفه استادان را دادند. یازدهم، به روی خریدار سخن تند نگوید. دوازدهم، در کار خود ثابت قدم بودن.

هر استادی که از این شرایط و این قاعده‌ها نداند و شرایط بجا نیارد هر چه از این کسب خورده و پوشیده باشد همه حرام باشد و پیش استادان و پیران مقدم فردا [ی] قیامت شرمنده برخیزد و همه لعنت بروی گذارند و فردا [ی] قیامت سیاه روی برخیزد. هزار زنگهار زنگهار فضولی نگند و در خواندن و نگاه داشتن تقصیر نکنند صیحت کردم و رفتم" (کربن، ۱۳۸۲، ص ۲۰۹).

* * *

شرح این معنا خود حدیث بس مطول و مفصلی است که در فقر مطلق مطالعات نظری ما در مورد حکمت هنر و معماری اسلامی، نیاز به تلاش‌هایی بسیار گسترشده دارد. اما اعجازی که

نتیجه گیری

می‌نمایاند و نه نقد و تفسیر (به معنای مدرن آن) و این رمزگشایی همنظر شدن با روح هنرمندان و معمارانی است که این آثار را در پس یک شوریدگی واستغراق آفریده‌اند و درک و کشف این معنا تنها از طریق بررسی نمادها و رموز مستتر در آثار آنها میسر و میسر است. این مقاله نشان داد که نگاه قدسی معمار، طراح و هنرمند به ریاضیات، هندسه و اشکال آنها (به ویژه دایره و مربع) در عمل به خلق آثاری انجامیده که برای انسان مدرن سرپا شگفتی و رازور مز است.

معماری مقدس جزء انکارناپذیر تاریخ معماری است و بنا به هویتش رمزی، قدسی و حیرت‌زا است.^{۱۲} دین (و به ویژه باطن آن) و نیز هنر زایده از متن دین (هنر سنتی) نه قابل نقدند و نه تفسیر، بلکه قابل رمز گشایی‌اند و تاویل. همچنانکه بر اساس اصول ششگانه نقاشی چینی (Hsieh ho) نقاش در دومین گام (بنا به شهود خویش) هرچه را بر لوح تصویر کند غیرقابل حذف، تغییر و اصلاح است.^{۱۳} هنر و معماری سنتی نیز مبتنی بر این معنا، در مقام رمزگشایی و تاویل، باطن خود را

پی‌نوشت‌ها:

۱. "ثیل" در زبان عبری به معنای خداست و بـا "الله" در زبان عربی هم ریشه است
۲. Borobudur یا بزرگترین یادمان جهان بودایی که در حدود سال ۸۰۰ میلادی در جاوه ساخته شد نمادی از کوه افسانه‌ای Mero در افسانه‌های بودایی است رجوع کنید به "تکارگری و معماری بودایی" اثر بربرت‌ای فیشر ترجمه ع پاشایی
۳. دکتر نصر نیز در کتاب ارزشمند "علم و تمدن در اسلام" در مورد ریاضیات چنین می‌گوید: "ریاضیات را در چشم انداز اسلامی همچون دروازه‌ای میان جهان محسوس و جهان معقول، و همچون نزد بانی میان جهان تغییر و آسمان نمونه‌های اعلی (اعیان ثابت) می‌شمارند". علم و تمدن در اسلام، دکتر سید حسین نصر، ترجمه احمد آرام، ص ۱۳۵
۴. در این صفحه حدیثی تفصیلی از امام جعفر صادق (ع) وجود دارد که تمامی جزئیات چگونگی بنای کعبه توسط حضرت ابراهیم و اسماعیل (ع) در آن تشریح شده است
۵. انما يعمر مساجد الله من آمن بالله و يوم الآخر... قرآن کریم سوره توبه آیه ۱۸
۶. حدیث ۲۱۱۰ - وقد روی انه انما سمیت کعبه لأنها مربعة و صارت مربعة لأنها بحذا البيت المعمور و هو مربع و صار البيت المعمور مربعاً لأنه بحذا العرش و هو مربع و صار العرش مربعاً لأن الكلمات التي بني علىها الاسلام اربع وهي سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله والله اكبر
۷. افلاطون نیز در رساله "تیمائوس" شکل گرفتن جهان را از چهار عنصر آب، هوا، خاک و آتش دانسته که در میان آنها توازن و هماهنگی برقرار است و به وسیله شکلی که خداوند به این عالم می‌دهد یعنی شکل دایره وار، عالم بربا می‌شود از دیدگاه او دایره کاملترین وزیباترین اشکال است. وی معتقد است خداوند در ساختن عالم از دو مثبت استفاده کرده است. رجوع شود به دوره آثار افلاطون، رساله تیمائوس، ترجمه محمد حسن لطفی صص ۱۸۷-۱۸۶۹ و نیز مقاله اینجانب در کتاب "حكمت، هنر و زیبایی" (مجموعه مقالات) تحت عنوان "نسبت عناصر اربعه با مربع و تاثیرات آن بر هنر و معماری مقدس" در "همایش طبیعت (عناصر اربعه در هنر شرق" فرهنگستان هنر، اسفند ۱۳۸۲
۸. این مربع با استفاده از نمادگرایی حروف الفباء ...بار دیگر می‌کوشد تا نشان دهد همه چیز از "یکی" زاییده شده است و به آن باز می‌گردد" رجوع کنید به "عقاید کیهان شناسی اسلامی" دکتر سید حسین نصر، ص ۲۱۲ همچنین اخوان الصفا نیز در رسائل اخوان الصفا و خلان الوفا، المجاد الاول، القسم الریاضی، صفحه ۱۰۹ (داربیروت، ۱۳۷۶، ۱۹۵۷م) به بعد شرح کاملی از انواع این مربع جادویی ذکر کرده‌اند. نیز رجوع شود به فصل سوم کتاب ارزشمند "کیت کریچلو" تحت عنوان :

KEITH CRITCHLOW, ISLAMIC PATTERNS (An Analytical Cosmological Approach) 1976, Thames & Hudson, London

- ۹- اخوان الصفا را فیثاغوریان مسلمان می‌نامیدند زیرا در اندیشه‌های خود به شدت متاثر از آراء آنان بودند. از دیدگاه فیثاغوریان نیز یک، نعاد نقطه ووحدت، دو نماد خط سه نماد سطح و چهار نماد حجم بود بنابر این در نظر آنان چهار نماد جسم و تجسم مادی بود. رک به تاریخ فلسفه فردیک کاپلستون ترجمه سید جلال الدین مجتبی، ج اول ص ۴۵

- ۱۰- فلک بر تو زان هفت مندل کشید که بیرون زمندل نشاید دوید
از این مندل خون نشاید گذشت که چرخ ایستاده است با تیغ و طشت ، رجوع شود به اقبال نامه ، حکیم نظامی گنجوی ، با تصحیح حسن وحدت
دستگردی ، ص ۱۰۱
- ۱۱- در این مورد رجوع کنید به مقاله "تاویل معماری مسجد با تاملی در مناسک حج" سید محمد بهشتی مجموعه مقالات اولین کنگره تاریخ معماری
و شهر سازی ایران ، جلد چهارم ص ۱۱ ، ۱۳۷۵ ، نشر سازمان میراث فرهنگی کشور
- ۱۲- بنا به قول پیامبر : "رب زدنی تحیرا" - خدایا حیرتم را افزون کن - و به تعبیر مولانا :
گه چنین بنماید و گه ضد این جز که حیرانی نباشد کار دین
(مولوی ۱۳۷۱ ، دفتر اول)
- ۱۳- چیانگ یی حکیم بزرگ چینی از این وحدت شهود چنین سخن می گوید: "شاید مهمترین جاذبه و کشنش ذهنی نقاش چینی آن باشد که وقتی ناظر
در تماشای آن دقیق شود نوعی حرکت و تمایل ذهنی او را به آن جا می کشاند که هویت فردی خود را از دست می دهد و در واقع ناظر و منظور و
شاهد و مشهود یکی شده و سرانجام با روح بزرگ جامع جهان هستی که همه جانداران را در بر گرفته است در هم می آمیزد" رجوع کنید به ، تاریخ
جامع ادیان ، جان بی ناس ترجمه علی اصغر حکمت ، ص ۲۲۱ .

فهرست منابع :

عربی:
قرآن کریم.

اخوان الصفا و خلان الوفا (۱۹۵۷ میلادی) "الرسائل" (دوره چهار جلدی) نشر دار بیروت.
شیخ صدوق (۱۴۱۲ قمری) "من لا يحضره الفقيه" (دوره ۴ جلدی) "انتشارات جامعه مدرسین قم".
کلینی، ثقة الاسلام ، (۱۳۶۵ شمسی) "أصول کافی" (دوره ۸ جلدی) "نشر دارالكتب الاسلامیه" ، قم.
نوری محدث ، (۱۴۰۸ قمری) "مستدرک الوسائل" (دوره ۱۸ جلدی) "نشر موسسه آل البيت" ، قم.

فارسی :

ابن سينا، (۱۲۱۹) "فنون سماع طبیعی و آسمان و جهان و کون و فساد از کتاب شفا" ، ترجمه محمد علی فروغی ، چاپخانه بانک ملی ایران ، تهران.
اتینگهاوزن ، ریچارد و گرابار ، الگ ، (۱۲۷۸) "هنر و معماری اسلامی" ، ترجمه دکتر یعقوب آزاد ، نشر سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی
دانشگاهها (سمت) ، تهران.
اردلان ، نادر و بختیار ، لاله ، (۱۳۸۰) ، "حس وحدت (سنت عرفانی در معماری ایرانی)" ، ترجمه حمید شاهرخ ، نشر خاک ، تهران.
افلاطون ، (۱۳۵۶) ، "دوره آثار افلاطون" ، رساله تیمائوس ، ترجمه محمد حسن لطفی ، صص ۱۸۶۹-۱۸۷۰ نشر خوارزمی ، تهران.
الیاده ، میرجا ، (۱۳۷۲) ، "رساله در تاریخ ادیان" ، ترجمه جلال ستاری ، نشر سروش تهران.
براون ، ادوارد ، (۱۳۷۱) ، "یکسال در میان ایرانیان" ، ترجمه ذبیح الله منصوری ، نشر صفار ، تهران.
بلخاری قمی ، حسن ، (۱۳۸۴) ، "حکمت ، هنر و معماری (مجموعه مقالات)" ، نشر دفتر فرهنگ اسلامی ، تهران.
----- ، (۱۳۸۴) ، "مبانی عرفانی هنر و معماری اسلامی (دوره دو جلدی)" ، نشر سوره مهر ، تهران.
----- ، (۱۳۸۲) ، "سرگذشت هنر در تمدن اسلامی (موسیقی و معماری)" ، نشر حسن افرا ، تهران.
بهشتی ، سید محمد ، (۱۳۷۵) ، "تاویل معماری مسجد با تاملی در مناسک حج" ، مجموعه مقالات اولین کنگره تاریخ معماری و شهر سازی ایران ، جلد
چهارم ، ص ۱ ، نشر سازمان میراث فرهنگی کشور ، تهران.
جنسن ، ۵۰ (۱۳۷۹) ، "تاریخ هنر" ، ترجمه پرویز مرزبان ، ص ۵۲ بچاپ سوم ، نشر علمی و فرهنگی تهران.
ذکرگو ، حسین ، (۱۳۷۹) ، "فصلنامه هنر زاده" ، مقاله "تجلي ماندالا در معماری و موسیقی سنتی ایران" فصلنامه هنر زاده ، سال سوم ، شماره ۸ ،
دانشگاه هنر.
عابدی بعلی ، (۱۳۷۵) ، "مجموعه مقالات کنگره تاریخ معماری و شهر سازی ایران" ، جلد سوم (مقاله اول) ، نشر سازمان میراث فرهنگی کشور ،
تهران.

- فیشر، ایی رابت، (۱۳۸۳)، "نگارگری و معماری بودایی"، ترجمه ع پاشایی، انتشارات فرهنگستان هنر، تهران.
- قائدها، اصغر، (۱۳۷۴)، "تاریخ و آثار اسلامی (مکه مکرمه و مدینه منوره)", نشر مشعر، تهران.
- کالپستون، فدریک، (۱۳۶۸)، "تاریخ فلسفه"، ترجمه سید جلال الدین مجتبی، (چاپ دوم)، نشر سروش، تهران.
- کتاب مقدس (بخش عهد جدید، انجیل)، (۱۹۹۲)، نشر انجمن پخش کتب مقدسه در میان ملل، تهران.
- کرین، هانری، (۱۳۸۲)، "آیین جوانمردی"، ترجمه احسان نراقی، نشر سخن، تهران.
- گاردنر، هلن، (۱۳۸۱)، "هنر در گذر زمان"، ترجمه محمد تقی فرامرزی، ص ۱، ۴، نشر نگاه و آگاه، چاپ پنجم، تهران.
- ناس، جان. بی، (۱۳۷۰)، "تاریخ جامع ادیان"، ترجمه علی اصغر حکمت، (چاپ پنجم) انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، تهران.
- نجبی اوغلو، گل رو، (۱۳۷۹)، "هندسه و تزیین در معماری اسلامی"، ترجمه مهرداد قیومی بیدهندی، نشر سروش، تهران.
- ندیمی هادی، (۱۳۷۵)، "آیین جوانمردی و طریقت معماران (سیری در فتوت نامه های معماران و بنایان و حرف وابسته)"، مجموعه مقالات کنگره تاریخ معماری و شهر سازی ایران، جلد دوم (مقاله ۷)، نشر سازمان میراث فرهنگی کشور، تهران.
- نصر، دکتر حسین، (۱۳۵۹)، "علم و تمدن در اسلام"، ترجمه احمد آرام، نشر خوارزمی، (چاپ دوم) تهران.
- ، (۱۳۵۹)، "نظر متفکران اسلامی در باره طبیعت"، ص ۲۲۳، انتشارات خوارزمی تهران، چاپ سوم.
- نظامی گنجوی، (۱۳۷۸)، "اقبال نامه"، با تصحیح حسن وحید دستگردی، چاپ سوره، تهران.

انگلیسی

KEITH CRITCHLOW,(1976) "ISLAMIC PATTERNS (An Analytical Cosmological Approach)",Thames & Hudson, London